

MEGVALÓSULT
A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

HATÁRTALANUL!

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.

HAT-KP-1-2023/1-000152

Tanulmányi kirándulás hetedikeseknek

Projekt címe: Kirándulás Erdély természeti és kulturális örökségének felfedezésére

Elyert támogatás összege: 4.999.990 Ft

Megvalósult a Magyar Kormány támogatásával

A nagy izgalommal várt utazásunkra június első hétfőjén indultunk. A kora reggeli gyülekező után Nagyvárad felé vettük az irányt. A szerencsés és gyors ártándi határátlépést követően hamarosan már a Székesegyház előtt álltunk. Megcsodáltuk a hatalmas bazilikát- amely szerencsére a korai óra ellenére már nyitva volt-, majd a Püspöki palotát is. Szent László szobránál felidéztük lovagkirályunk egyik legendáját. Sétát tettünk a Püspöki palota kertjében, a Kanonok soron és a belvárosban. Buszunk innen a Királyhágó felé indult, ahol beléptünk Erdélybe. Utunk átvezetett Bánffyhunyadi, ahol templom mellett a cicomás, díszes, többemeletes „cigánypalotákat” is megcsodáltuk, majd robogtunk tovább Tordára, a sóbányába. Túravezetőnk végigkalauzolt minket a sóbányán, megismertette velünk a Sóvidék és a bánya történetét, az erdélyi sóbányászatot. A vezetés utáni szabadprogramon mindenki kipróbálhatta az óriáskereket. Tordáról kerületünk testvérvárosába Tusnádfürdőre vezetett utunk, ahol már finom vacsorával vártak minket házigazdáink.

Második napunkon először a Nyerges-tetőre buszoztunk. A Székely Hősök emlékművénél Kányádi Sándor: Nyergestető című versével és koszorúzással emlékeztünk 1849 székely vértanúira. Utunk innen Gelencére, a Szent Imre herceg tiszteletére felszentelt római katolikus erőtemplomba vezetett, ahol Imre bácsi érdekes történeteken keresztül mutatta be a templom történetét, díszítését, freskóit. Innen Kézdivásárhelyre, a vargák városába mentünk, ahol megismertük az udvarteres építkezést, vers kíséretében megkoszorúztuk Gábor Áron szobrát, majd rendhagyó történelem órán vettünk részt a Céhtörténeti Múzeumban. Természetesen nem maradhatott el a Zsuzsi és Andris babagyűjtemény meglátogatása és - a hirtelen kerekedett nyári vihar ellenére - a Rigó Jancsi cukrászda meglátogatása sem. Délután a közelben található természeti kincseket fedeztük fel. Az Apor lányok feredőjénél megismerkedtünk a kénsavas forrásokkal, fény derült arra, hogy mi is az a mofetta, és arra is, hogy a szemvizet ne keverjük össze a lábvízzel. A Szent Anna-tóhoz már napsütésben

érkeztünk le. Sokáig gyönyörködtünk a természeti környezetben, meghallgattuk a tó kialakulásához fűződő legendát, példát láttunk az inverzióra. A tó partjáról felsétáltunk a Mohos tőzeglápra. Szakvezetőnk elmesélte a tőzegláp kialakulásának történetét, bemutatta a láp növény- és állatvilágát. Tusnádfürdőre érkezésünk után ismerkedő beszélgetésen vettünk részt a helyi gyerekekkel (sajnos a Jókai Mór Általános Iskola tanulólétszáma nagyon lecsökkent, így már nem veszik szívesen a délelőtti iskolalátogatást.) Vacsora utáni csapatépítő játékunk az élő memória volt.

Kirándulásunk 3. napján először a csíksomlyói Kegyetemplomba látogattunk. Megismerkedtünk a templom és a búcsú történetével, a csodatévő szobor 400 éves legendájával. Madéfalván koszorút helyeztünk el a Siculicidium emlékműnél és verssel emlékeztünk a székely népiirtás áldozataira. Ezután látogatást tettünk a gyergyószentmiklósi Sajtmanufaktúrába, ahol technológiai- és termékbemutatót vettünk részt. A sajtmeister – Portik Hegyi Loránd – megtanította, hogyan készíthetünk otthon finom joghurtot. A bemutatót sajt- és joghurtkóstoló zárta. A nap csúcspontja a Nagyhagymás Nemzeti Parkban várt bennünket. A Békás-szorosban tett séta lenyűgöző volt. A Gyilkos-tó partján megismerkedtünk a tó keletkezésével és feltöltődésével, a fenyőtörzsek konzerválódásával és természetesen a legenda sem maradhatott el. Esti programunkon tanulóink gyűjtőmunkáiból hallgattunk meg választást.

Csütörtökön először Máréfalvára tettünk rövid sétát, ahol a székelykapuk felépítését és díszítését tanulmányoztuk. A nap további részét a Madarasi-Hargitán töltöttük. Ivómezejéről traktorral vittek minket a menedékházig, majd - ki lassabban, ki gyorsabban - felmentünk a székelyek „Szent hegyére”. A csúcson hatalmas felhőszakadás fogadott bennünket, így többen nadrágféken érkeztek vissza a menedékházhoz, ahol már gyönyörű napsütés fogadott bennünket. A szálláshelyünk felé tartó úton még megkóstoltuk a homoródfürdői borvizet, amely a magas vastartalma miatt nem mindenki tetszését nyerte el. Vacsora után először a kirándulás során megszerzett ismereteinket mutathattuk meg Kahoot kvizek megoldásával, majd szállásadónktól, Varga Attila Istvántól hallhattunk humoros elbeszélést életéről, munkásságáról, elnyert kitüntetéseinek történetéről, további terveiről.

Hazafelé vezető utunk első állomása Torockó volt. Megcsodáltuk a falut körülvevő Székelykő és Ordaskő szikláit, sétát tettünk jellegzetes házai között, felkerestük, unitárius templomát, majd megpihentünk a vajor medencéje mellett. Utolsó erdélyi megállónk kerületünk másik testvérvárosa, Körösfő volt. Látogatást tettünk a négy fiatornyos református templomban, megcsodáltuk kazettás mennyezetét. Ezután a márciusi ifjak egyikére, Vasvári Pálra emlékeztünk kopjafájánál verssel és koszorúzással. Sajnos innen már iskolánk felé vezetett utunk, késő esti hazaérkezéssel véget ért öt napos erdélyi kalandozásunk.

